

1949 Jun 18 ILO Genève

505 Konvensjon 91 om ferie med lønn for sjømenn.

Revidert ved konvensjon om revisjon av sluttbestemmelsene 26. juni 1961.

Oversettelse

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons generalkonferanse som av styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og

som trådte sammen til sin toogtrede sesjon den 8. juni 1949, og

som har bestemt at det skal vedtas visse forslag vedrørende delvis revisjon av konvensjon nr. 46 om ferie med lønn for sjømenn, vedtatt av konferansen på dens 28. sesjon, en sak som er en del av tolvte punkt på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse forslag må ha form av en internasjonal konvensjon vedtar den attende dag i juni i året nitten hundre og ni og førti følgende konvensjon, som skal benevnes Den reviderte konvensjon av 1949 om ferie med lønn for sjømenn:

Art. 1. 1. Denne konvensjon omfatter alle sjøgående fartøyer med mekanisk fremdrift, enten de er i offentlig eller privat eie, som er beskjeftiget med befordring av last eller passasjerer i ervervsøyemed og er registrert i et område hvor denne konvensjon er i kraft.

2. Nasjonale lover eller forskrifter avgjør hvilke fartøyer som skal regnes for sjøgående fartøyer.

3. Denne konvensjon omfatter ikke: a) treskip av primitiv konstruksjon som «dhows» og «junks»,

b) fartøyer som er beskjeftiget med fiske eller hermed umiddelbart sam-

menhengende virksomhet eller med selfangst eller lignende virksomhet, c) farkoster som brukes i elvemunnninger.

4. Ved nasjonale lover eller forskrifter eller ved kollektive avtaler kan det gjøres unntak fra konvensjonens bestemmelser for fartøyer på under 200 brutto registertonn.

Art. 2. 1. Denne konvensjon omfatter enhver som er ansatt i en eller annen stilling ombord på et fartøy, unntatt

a) loser som ikke er medlemmer av besetningen,

b) leger som ikke er medlemmer av besetningen,

c) sanitetspersonale som utelukkende er beskjeftiget med sykepleie og hospitalpersonale som ikke er medlemmer av besetningen,

d) personer som arbeider utelukkende for egen regning eller utelukkende oppebærer en andel av overskuddet eller inntektene,

e) personer som ikke oppebærer noen godtgjørelse for sitt arbeid, eller som bare oppebærer en nominell gasje eller lønn,

f) personer som er beskjeftiget ombord av en annen arbeidsgiver enn redere, bortsett fra radio-offiser og radiotelegrafister som gjør tjeneste i et radiotelegrafiselskap,

g) bryggearbeidere som følger med skipet (longshoremen) og ikke er medlemmer av besetningen,

- h) personer som er beskjeftiget på hvalfangstfartøyer, flytende kokerier eller på annen måte er beskjeftiget med hvalfangst eller lignende virksomhet på betingelser som er regulert ved bestemmelser i en særskilt kollektiv hvalfangst- eller lignende avtale som fastsetter lønnsatser, arbeidstid og andre tjenestevilkår, og er inngått av en sjømannsorganisasjon,
- i) personer som er beskjeftiget i havn og ikke vanligvis beskjeftiges på sjøen.

2. Vedkommende myndigheter kan, etter samråd med vedkommende reder- og sjømannsorganisasjoner, gjøre unntak for konvensjonens bestemmelser for skipsførere, førstestyrmenn og første-maskinister, hvis tjenestevilkår ifølge nasjonale lover eller forskrifter eller ifølge kollektive avtaler er minst like gode med hensyn til årlig ferie som de vilkår denne konvensjon fastsetter.

Art. 3. 1. Enhver som faller inn under denne konvensjon skal etter 12 måneders sammenhengende tjeneste ha rett til en årlig ferie med lønn på

- a) minst 18 arbeidsdager for hvert års tjeneste når det gjelder skipsførere, offiserer, radio-offiserer og radiotelegrafister,
- b) minst 12 arbeidsdager for hvert års tjeneste når det gjelder andre medlemmer av besetningen.

2. Den som har minst 6 måneders sammenhengende tjenestetid skal når han fratrær denne tjenesten, ha rett til en ferie på en og en halv arbeidsdag for hver fullført måneds tjenestetid når det gjelder en skipsfører, offiser, radio-offiser eller radiotelegrafist, og på en arbeidsdag for hver fullført måneds tjenestetid når det gjelder et annet medlem av besetningen.

3. Den som blir avskjediget uten egen skyld før han har fullført 6 måneders sammenhengende tjeneste, skal når han fratrær denne tjeneste, ha rett til en ferie på en og en halv arbeidsdag for hver fullført måneds tjenestetid når det gjelder en skipsfører, offiser, radio-offiser eller radiotelegrafist, og på en arbeidsdag for hver fullført måneds tjenestetid når det gjelder et annet medlem av besetningen.

4. Ved beregninger av når retten til ferie inntreffer, skal

- a) tjeneste utenfor kontraktstiden tas med i den sammenhengende tjenestetid,
- b) korte avbrytelser av tjenesten som ikke er en følge av egen handling eller skyld fra arbeidstagerens side, og ikke tilsammen overstiger 6 uker i løpet av 12 måneder, ikke anses

som brudd på sammenhengen mellom den tjenestetid som går foran og den som følger etter disse avbrytelser,

c) sammenhengen i tjenestetid ikke anses som avbrutt ved en forandring i disposisjonsretten eller eiendomsretten til det eller de fartøyer hvor vedkommende har tjenestegjort.

5. I den årlige ferie med lønn skal ikke tas med:

- a) offisielle og sedvanemessige fridager,
- b) avbrytelser i tjenesten som skyldes sykdom eller pådratt skade.

6. Nasjonale lover eller forskrifter eller kollektive avtaler kan inneholde bestemmelser om oppdeling av årlig ferie som påløper i henhold til denne konvensjon, eller om sammenlegning av sådan ferie for et år med en etterfølgende ferie.

7. Nasjonale lover og forskrifter eller kollektive avtaler kan, når det foreligger helt usedvanlige omstendigheter og det er nødvendig av hensyn til tjenesten, inneholde bestemmelser om at en årlig ferie som er påløpet i henhold til denne konvensjon, blir erstattet med en kontant utbetaling som minst tilsvarende den godtgjørelse som er fastsatt i artikkel 5.

Art. 4. 1. Når tiden er inne for en årlig ferie, skal den gis etter gjensidig overenskomst ved første anledning som hensynet til tjenesten tillater.

2. Ingen kan pålegges mot sin vilje å ta den årlige ferie som tilkommer ham, i en havn utenfor det land hvor han ble ansatt eller er hjemmehørende. Under dette forbehold skal ferien gis i en havn som er tillatt ifølge nasjonale lover eller forskrifter eller ifølge kollektiv avtale.

Art. 5. 1. Enhver som tar ferie i henhold til artikkel 3 i denne konvensjon skal få sin vanlige hyre i hele ferietiden.

2. Den vanlige hyren som skal betales i henhold til foregående paragraf, og som kan omfatte passende kostpenger, skal beregnes på en måte som bestemmes ved innenlandske lover eller forskrifter eller fastsettes ved kollektiv avtale.

Art. 6. Når ikke annet følger av bestemmelsene i punkt 7 i artikkel 3, skal enhver avtale om å fraskrive seg retten til årlig ferie med lønn eller om å gi avkall på sådan ferie, være ugyldig.

Art. 7. Den som fratrær eller blir avskjediget fra arbeidsgiverens tjeneste før han har tatt den ferie som tilkommer ham, skal for hver dags ferie som tilkommer ham i henhold til denne konvensjon, motta den godtgjørelse som er bestemt i artikkel 5.

Art. 8. Hvert medlem som ratifiserer denne konvensjon, skal sørge for at dens

bestemmelser blir effektivt gjennomført.

Art. 9. Ingen bestemmelser i denne konvensjon skal berøre noen lov, rettsavgjørelse, sedvane eller avtale mellom redere og sjømenn som tilsikrer fordelaktigere betingelser enn dem som er fastsatt i denne konvensjon.

Art. 10. 1. Denne konvensjon kan iverksettes gjennom a) lover eller forskrifter, b) kollektive avtaler mellom redere og sjømenn eller c) en kombinasjon av lover eller forskrifter og kollektive avtaler mellom redere og sjømenn. Dersom ikke annet er fastsatt i denne konvensjon, skal dens regler gjelde for alle skip som er registrert på en ratifiserende medlemsstats område, og de skal gjelde for alle personer som er forhyrt på ethvert slikt skip.

2. Der regler i denne konvensjon er blitt iverksatt gjennom kollektive avtaler etter punkt 1 i denne artikkel, skal den medlemsstat der den kollektive avtale gjelder, uansett reglene i artikkel 8 i denne konvensjon, ikke være forpliktet til å treffe noe tiltak etter artikkel 8 når det gjelder de regler i konvensjonen som er iverksatt gjennom kollektive avtaler.

3. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, skal skaffe generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå opplysninger om de tiltak som er gjort for å gjennomføre konvensjonen, herunder enkeltheter om kollektive avtaler som iverksetter noen av dens regler, og som har gyldighet på det tidspunkt medlemsstaten ratifiserer konvensjonen.

4. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, forplikter seg til å delta med en trepartsdelegasjon i enhver komité som måtte bli nedsatt med sikte på å granske de tiltak som er gjort for å gjennomføre konvensjonen, når denne komité består av representanter fra statsmyndighetene, rederorganisasjonene og sjømannsorganisasjonene og omfatter rådgivende representanter fra den Internasjonale Arbeidsorganisasjons Sjøfartskommisjon (Joint Maritime Commission).

5. Generaldirektøren vil forelegge for den nevnte komité et sammendrag av de opplysninger han har mottatt etter punkt 3 ovenfor.

6. Komitéen vil overveie hvorvidt de kollektive avtaler som en har fått melding om, gjennomfører fullt ut konvensjonens regler. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, forplikter seg til å overveie alle merknader eller forslag fra komitéen vedrørende gjennomføring av konvensjonen, og den forplikter seg videre til å orientere de

arbeidsgiverorganisasjoner og arbeiderorganisasjoner som har avsluttet de kollektive avtaler, nevnt under punkt 1, om alle merknader eller forslag fra nevnte komité når det gjelder spørsmålet om i hvilken utstrekning de nevnte kollektive avtaler gjennomfører konvensjonens regler.

Art. 11. I forhold til artikkel 17 i konvensjonen av 1936 om ferie med lønn for sjømenn blir nærværende konvensjon å regne som en konvensjon til revisjon av nevnte konvensjon.

Art. 12. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 13. Denne konvensjon er bindende bare for de medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjoner er blitt registrert hos generaldirektøren.

2. Den trer i kraft 6 måneder etter at det er blitt registrert ratifikasjoner for 9 av de følgende land: De Forente Stater, Argentina, Australia, Belgia, Brasil, Canada, Chile, Kina, Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannia, Hellas, India, Italia, Nederland, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Tyrkia og Jugoslavia, hvoriblant minst 5 medlemmer som hver har minst 1 mill. brutto registertonn skipstonnasje. Denne bestemmelse er tatt med for å lette og oppmuntre medlemsstatene til en snarlig ratifikasjon av konvensjonen.

3. Deretter trer konvensjonen i kraft for hvert enkelt medlem 6 måneder etter at dets ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 14. 1. Et medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse er ikke gyldig før et år etter at den er blitt registrert.

2. Hvert medlem som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som står i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de betingelser som står i denne artikkel.

Art. 15. 1. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er meddelt ham av medlemmer av Organisasjonen.

2. Når generaldirektøren underretter medlemmene av Organisasjonen om

registreringen av den siste av de ratifikasjoner som behøves for å sette konvensjonen i kraft, skal han henlede medlemmenes oppmerksomhet på den dato da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 16. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal gi generalsekretæren for de Forente Nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter bestemmelsene i foregående artikler, for å registreres i samsvar med artikkel 102 i de Forente Nasjoners Pakt.

Art. 17. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 18. 1. Hvis konferansen vedtar en

ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal

a) et medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 14, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft.

b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemmene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemmer som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 19. Den engelske og den franske utgave av denne konvensjons tekst er like autentiske.